

черна, съ три пипала, на края на които имаше силни свѣтли органи. Заповѣдахъ да спратъ. Изведнажъ се яви ново сжщество: риба почти кржгла, тъмна, съ вертикални плавници. Отъ дветѣ ѝ страни горѣха петъ реда свѣтещи бледно-жълти точки; всѣка отъ тѣхъ бѣ заобиколена съ червенъ свѣтещъ пръстенъ. Това бѣ найкрасивото създание, което нѣкжде съмъ виждалъ. Нарекохъ я риба-пеперуда.

Презъ време на това спущане ние наблюдавахме едно интересно явление, познато на науката, но което азъ досега не бѣхъ виждалъ въ самата природа. На моето стъкло налетѣ дълбоководна червена рибка, блъсна се въ него и като че се разкжса. На нейно мѣсто се яви, обаче, червеникавъ димъ и всичко изчезна. Сетне ми се случи да видя други такива рибки; тѣ се борѣха съ голѣми риби, които го преследваха. За да се спасятъ отъ нападателятъ си, тѣ изпущаха облачета димъ, и рибата изгубваше диритѣ си. Сега разбрахъ, че всичко онова, за което по-рано съобщихъ и нарекохъ „мъгляви сини тѣла“, е било просто мжтна свѣтеща течность, която изпускатъ тоя родъ рибки. Една отъ „тайнитѣ“ на подводния свѣтъ бѣ отгатната.

На дълбочина 760 м. се показва слабо свѣтеща медуза-стенофоръ. И веднага следъ нея се яви въ края на електрическия лжчъ сжщо такава блатна риба, каквато видѣхъ на дълбочина 400 м. Това бѣ сжщинско морско чудовище. На пръвъ погледъ тя ми науми китъ или гигантска акула. Презъ време на това спущане имахме още една занимателна среща. Видѣхме „киасмодонъ-нигеръ“ — черна риба, позната съ своята способность да гълта врагове три пжти по-голѣми отъ нея. Стомахтъ ѝ се разтяга, добива форма на грамадна торба, и рибата отминава, като носи свития на кълбо въ корема ѝ противникъ.

Около 12 часа бѣхме на дълбочина 913 м. И найтъмната нощъ на земята не може да се сравни съ мра-